

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ
Βουλευτής Λάρισας

ΕΡΩΤΗΣΗ

Λάρισα, 25 Μαΐου 2026

ΠΡΟΣ: Την Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού

ΘΕΜΑ: «Ειδική Αγωγή στη Θεσσαλία: Παιδιά σε κοντέινερ, οικογένειες σε απόγνωση και η Πολιτεία απύσχα»

Η εικόνα που αποκαλύφθηκε δημόσια από γονείς, εκπαιδευτικούς, εργαζόμενους στην Ειδική Αγωγή και φορείς αναπηρίας για τις δομές Ειδικής Εκπαίδευσης στη Θεσσαλία και ιδιαίτερα στη Λάρισα, δεν προκαλεί απλώς ανησυχία. Προκαλεί ντροπή και ετεροντροπή, για τον τρόπο με τον οποίο ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος αντιμετωπίζει παιδιά με αναπηρία και τις οικογένειές τους.

Διότι δεν είναι δυνατόν, το 2026, μαθητές της Ειδικής Αγωγής να κάνουν μάθημα μέσα σε κοντέινερ, σε ακατάλληλες προκατασκευασμένες αίθουσες, χωρίς στοιχειώδεις συνθήκες ασφάλειας, αξιοπρέπειας και λειτουργικότητας, η δε Πολιτεία να συνεχίζει να συμπεριφέρεται σαν να πρόκειται για μια κανονική κατάσταση.

Στη Λάρισα, το 1ο ΔΑΔ καταγγέλλεται από γονείς και εκπαιδευτικούς ότι στεγάζεται εξ ολοκλήρου σε προκάτ εγκαταστάσεις. Παιδιά με σοβαρές ανάγκες συνωστίζονται σε χώρους χωρίς αίθουσα ηρεμίας και εκτόνωσης, χωρίς γυμναστήριο, χωρίς επαρκείς βοηθητικούς χώρους, με μία μόλις τουαλέτα για 29 μαθητές, ενώ σε ημέρες βροχής παραμένουν εγκλωβισμένα σε έναν στενό διάδρομο ενός μέτρου.

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, οικογένειες παιδιών με αναπηρία καλούνται να σηκώσουν μόνες τους οικονομικά βάρη αδιανόητα για τον μέσο πολίτη. Όταν ένας γονιός καταγγέλλει ότι για ένα τεχνητό πόδι αξίας 15.000 ευρώ το κράτος καλύπτει μόλις 4.500 ευρώ, όταν για ένα στοιχειωδώς αξιοπρεπές αμαξίδιο των 4.000 ευρώ η αποζημίωση φτάνει μόλις τα 1.500 ευρώ, τότε δεν μιλάμε απλώς για ελλιπή κοινωνική πολιτική, αλλά για κυνισμό και μετακύλιση της ευθύνης της Πολιτείας πάνω σε εξαντλημένες οικογένειες που παλεύουν καθημερινά για την επιβίωση και την αξιοπρέπεια των παιδιών τους.

Την ίδια στιγμή, σχολεία λειτουργούν χωρίς το αναγκαίο ειδικό προσωπικό, χωρίς επαρκείς λογοθεραπευτές, εργοθεραπευτές, ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς και σχολικούς νοσηλευτές, ενώ παιδιά στερούνται ακόμη και την παράλληλη στήριξη που δικαιούνται βάσει γνωματεύσεων.

Η Ειδική Αγωγή όμως δεν είναι «δευτερεύουσα» εκπαίδευση, ούτε τα παιδιά αυτά δεύτερης κατηγορίας ενώ μια κοινωνία πλέον κρίνεται πρωτίστως από τον τρόπο που στέκεται απέναντι στους πιο ευάλωτους ανθρώπους της.

Επειδή η κατάσταση στις δομές Ειδικής Αγωγής της Θεσσαλίας καταγγέλλεται από τους γονείς ότι έχει πλέον ξεπεράσει κάθε όριο ανοχής.

Επειδή κανένα παιδί δεν πρέπει να μεγαλώνει με το αίσθημα ότι η Πολιτεία το θεωρεί αόρατο.

Επειδή η αξιοπρέπεια των παιδιών με αναπηρία δεν μπορεί να εξαρτάται από χορηγίες, προσωπικές θυσίες των γονέων ή τη «φιλοτιμία» εργαζομένων που καλούνται να καλύψουν τεράστια κενά.

Ερωτάται η κ. Υπουργός:

1. Ποιο είναι το άμεσο χρονοδιάγραμμα για την αντικατάσταση των ακατάλληλων προκατασκευασμένων εγκαταστάσεων του 1ου ΔΑΔ Λάρισας και άλλων ειδικών σχολείων της Θεσσαλίας;
2. Πόσες οργανικές και λειτουργικές κενές θέσεις υπάρχουν σήμερα σε ΕΒΠ, ΕΕΠ, σχολικούς νοσηλευτές, ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς, λογοθεραπευτές και εργοθεραπευτές στη Θεσσαλία;
3. Για ποιο λόγο εξακολουθούν παιδιά να στερούνται πλήρη παράλληλη στήριξη παρά τις επίσημες διαγνώσεις και γνωματεύσεις;
4. Τι μέτρα θα ληφθούν ώστε όλα τα ειδικά σχολεία να διαθέτουν μόνιμους νοσηλευτές, απινιδωτές και πλήρη παιδιατρική υποστήριξη;
5. Προτίθεται η Κυβέρνηση να ενισχύσει ουσιαστικά την ασφαλιστική κάλυψη για τεχνητά μέλη, αμαξίδια και αναγκαία τεχνολογικά βοηθήματα, ώστε να πάψει η αναπηρία να μετατρέπεται και σε οικονομική εξόντωση των οικογενειών;
6. Θα υπάρξει σαφής δέσμευση ότι όλο το αναγκαίο προσωπικό Ειδικής Αγωγής θα βρίσκεται στις θέσεις του από την πρώτη ημέρα της νέας σχολικής χρονιάς;

Η ερωτώσα Βουλευτής

Ευαγγελία Λιακούλη